

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код СДРІОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«24» квітня 2023 року

Слідчий 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України молодший лейтенант юстиції Зозуля Лілія Романівна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022000000001343, відомості про яке 04.10.2022 внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 2 ст. 437 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИЛА

Турову Артему Вікторовичу,
01 березня 1984 року народження,
уродженцю м. Смоленськ, рф,
громадянину російської федерації,
депутату Державної Думи Федеральних
Зборів російської федерації, який
зареєстрований та проживає за
адресою: рф, Смоленська обл.,
м. Смоленськ вул. Генерала Паскевича
23, кв. 48

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

- **ч. 3 ст. 110 КК України**, тобто умисних діях, вчинених особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до інших тяжких наслідків.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні яких підозрюється Туров А.В.:**

Встановлено, що з 19 лютого 2014 року представниками російської федерації (далі – рф) розпочато збройне вторгнення збройних сил рф (далі – ЗС рф), приховане твердженням керівників рф про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту рф та іншими підрозділами ЗС рф здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року рф оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС рф представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації російською федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими російською федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими російською федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією російської федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що

супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти рф) та ін.).».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У період з 05 години 24 лютого 2022 року підрозділи ЗС та інших військових формувань рф здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді порушення державного суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Керівництво вищевказаними злочинними діями здійснюється представниками влади, ЗС рф та окупаційною владою рф, зокрема Президентом рф Путіним В.В., начальником ГШ ЗС рф Герасимовим В.В., Міністром оборони рф Шойгу С.К., Директором Служби зовнішньої розвідки РФ Нарішкіним С.С., Головою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ Матвієнко В.І., Головою Чеченської Республіки рф Кадіровим Р.А. (досудове розслідування відносно яких проводиться в інших кримінальних провадженнях) та іншими.

З метою просування вглиб території України, ЗС рф здійснювали збройні наступи в напрямках Херсонської, Запорізької, Донецької та Луганської областей. Внаслідок зазначених дій підрозділів ЗС та інших військових формувань рф станом на кінець першої половини березня 2022 року окуповано населені пункти на території вказаних областей де, продовжуючи виконання свого спільного злочинного умислу на зміну меж території та державного кордону України, службовими особами збройних формувань російської федерації встановлені режими окупаційних адміністрацій, які здійснюють обов'язки представників влади та в порушення порядку, встановленого Конституцією України, формуються та запроваджуються задля здійснення контролю та терору місцевого населення окупованих регіонів.

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами - співучасниками злочину було прийнято рішення щодо організації та проведення незаконних сепаратистських проросійських референдумів на шкоду державному суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України. До реалізації вказаного злочинного плану також залучені вищі посадові особи державних органів та влади рф, які діючи в якості представників вищого політичного керівництва рф на визначених у їх відання територіях, під виглядом законного самовизначення місцевих мешканців, фактично реалізовували злочинний план по захопленню частини суверенної держави.

Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України передбачалося відторгнення окупованих територій України шляхом організації та проведення псевдореферендумів й подальше їх приєднання до складу рф, тобто їх анексія.

До реалізації вказаного злочинного плану на території Херсонської області серед інших осіб залучено Турова Артема Вікторовича, який 19.09.2021 обраний депутатом Державної Думи Федеральних зборів рф Фракції Всеросійської політичної партії «Єдинная Россия» 8-го скликання, станом на березень 2022 рік обіймав посаду заступника голови Комітету Державної Думи Федеральних зборів по справам Співдружності Незалежних Держав, свразійської інтеграції та зв'язкам з співвітчизниками, був представником регіональної групи № 21 (Брянська, Калужська, Смоленська та Тульська область рф).

З вересня 2022 року Туров А.В., перебуваючи на території Херсонської області та будучи представником влади рф в розумінні ст. 18 КК України, наділеним владними повноваженнями у межах компетенції висувати вимоги та приймати рішення, обов'язкові для виконання фізичними чи юридичними особами незалежно від їх відомчої приналежності чи підлеглості, брав безпосередню участь у реалізації спільного злочинного наміру окупаційної влади рф, спрямованого на порушення територіальної цілісності України шляхом окупації та анексії її територій. При цьому, перебуваючи на

тимчасово окупованій території Херсонської області, яка знаходилась під безпосереднім управлінням незаконно створених адміністрацій та контролем окупаційних військ рф, Туров А.В. як представник держави-агресора свідомо брав активну участь в організації та проведенні незаконного проросійського референдуму на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України

Керовані владою рф так звані представники окупаційних «адміністрацій Херсонської та Запорізької областей», та, так званих «Донецької» та «Луганської народних республік», в особі Сальдо Володимира Васильовича, Балицького Євгена Віталійовича, Пушиліна Дениса Володимировича та Пасічника Леоніда Івановича та 20 вересня 2022 року публічно оголосили про намір проведення референдуму у відповідних областях щодо приєднання вказаних території до складу рф шляхом публікації Указів «Про призначення референдумів» та Законів «Про референдум» щодо входження вищевказаних територій до складу рф на правах суб'єктів. На голосування були винесені питання, що стосувалися входження «Донецької Народної Республіки» та «Луганської Народної Республіки» до складу російської федерації на правах окремих суб'єктів, а для Херсонської та Запорізької областей - питання про вихід областей зі складу України та про входження їх до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації.

З метою надання своїм діям вигляду правомірних, окупаційна влада рф та їх ставленики організували на території України підготовку до незаконного референдуму. Так, у Херсонській області так званий «голова Адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В., діючи з метою зміни меж території і державного кордону України, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, 01.06.2022 підписав наказ Військово-цивільної адміністрації (ВЦА) № 56 про створення громадської ради при військово-цивільній адміністрації Херсонської області, яким призначив головою Овчаренка В.А. та заступників Качура І.В. і Казанцеву А.С., залучивши їх до злочинної діяльності.

Далі, 20.09.2022 Овчаренко В.А. від імені так званих «громадських організацій», через засоби масової інформації, звернувся до Сальдо В.В. як голови ВЦА Херсонської області та до самопроголошеного голови уряду Херсонської області Єлісєєва В.С. з листом, який містив заклики до негайного проведення референдуму по входженню окупованої території Херсонської області до складу російської федерації. У свою чергу, 21.09.2022 на підставі вищезазначеного звернення Овчаренка В.А. так званий «голова Адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В. через засоби масової інформації звернувся до Президента російської федерації з пропозицією підтримати рішення жителів Херсонської області, яке буде прийняте на референдумі про самовизначення і входження Херсонської області до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації. Наступного дня Сальдо В.В. через засоби масової інформації рф заявив про підписання Указу про проведення референдуму з питання входження Херсонської області до

складу російської федерації на правах суб'єкта рф, який буде проведено у період з 23.09.2022 по 27.09.2022.

Для реалізації злочинного умислу, направлено на анексію тимчасово окупованої території України, після виконання вищевказаних дій, з 08 години 23.09.2022 на тимчасово окупованій території Херсонської області під керівництвом Сальдо В.В., Стремоусова К.С., Кастюкевича І.Ю., за участю Турчака А.А., Турова А.В, голів військово-цивільних адміністрацій окупаційної влади та інших, на даний час не встановлених осіб, всупереч вимогам Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26 січня 2021 року №1135-IX, розпочалась незаконна процедура підготовки до проведення голосування серед мешканців Херсонської області.

Зокрема, у процесі підготовки та проведення незаконного референдуму з питань приєднання частини території України до рф на порушення порядку, передбаченого Конституцією України, окупаційною владою були залучені особи з числа депутатів рф - делегація Державної Думи Федеральних зборів рф, військові та спеціальні служби рф, правоохоронні та інші служби, відомства рф, цивільні громадяни рф і України, громадяни іноземних держав.

З метою спроби виправдання своїх протиправних дій щодо проведення незаконного референдуму на території України, демонстрації суспільству його удаваної підтримки з боку іноземних держав та відповідності міжнародному законодавству, а також для висвітлення в іноземних засобах масової інформації легітимності проведення незаконного референдуму перед місцевими мешканцями «ЛНР», «ДНР», Херсонської та Запорізької областей, громадянами російської федерації та світовою спільнотою, окупаційна влада рф створила так звану «міжнародну наглядову комісію», до складу якої залучили 43 особи із США, Франції, Італії, Іспанії, Литви, Чехії, Німеччини, Боснії і Герцеговини, США, Великої Британії, Греції, Латвії, Нідерландів, Норвегії, Словаччини, Фінляндії, Сербії, Чорногорії та Білорусі, не маючих правового статусу офіційних представників країн їх громадянства, не акредитованих в якості офіційних спостерігачів від іноземних держав та міжнародних організацій, але проявляючих лояльність до окупаційної влади, а також депутатів Державної Думи Федеральних Зборів рф, серед яких були депутати політичної партії «Единая Россия» та представники Центральної виборчої комісії рф.

Таким чином, з першого дня проведення псевдореферендуму на території Херсонської області, а саме у період з 23.09.2022 по 27.09.2022, громадянин російської федерації Туров Артем Вікторович, будучи представником влади російської федерації, депутатом Державної Думи Федеральних зборів рф, спільно, з так званим «Головою Військово-цивільної адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В., Першим заступником Голови Ради Федерації рф Турчаком А.А., депутатом Державної Думи Федеральних зборів рф Кастюкевичем І.Ю. та іншими особами, які на даний час встановлюються, діючи умисно, переслідуючи мету анексії тимчасово окупованої території Херсонської області шляхом зміни меж України,

порушуючи її територіальну недоторканність, особисто контролював процес організації, а в подальшому – проведення незаконного референдуму.

Зокрема, 23.09.2022 у денний час, з метою здійснення безпосереднього контролю за організацією та проведенням незаконного референдуму, Туров А.В., як представник влади рф, відвідував будівлі виборчих комісій Херсонської області та незаконно створені виборчі дільниці в містах та селах на окупованій території, зокрема у місті Нова Каховка Каховського району Херсонської області (місце розташування дільниць на даний час встановлюється), забезпечуючи у такий спосіб виконання завдання з отримання прогнозованих для рф результатів референдуму. Крім того, з метою створення видимості законності та добровільності волевиявлення населення Туров А.В. особисто координував та контролював так звану «міжнародну наглядову комісію», яку запевняв про свідоме бажання вступу населення Херсонської області до складу рф. До того ж, Туров А.В., перебуваючи на час проведення незаконного референдуму в Херсонській області у якості офіційного представника влади рф, систематично, у період з 23.09.2022 по 27.09.2022, здійснював виступи в особистому телеграм каналі «АРТЁМ ТУРОВ», а також інших підконтрольних окупаційній владі засобах масової інформації для ознайомлення широкого кола осіб, де висвітлював процес проведення незаконного референдуму, направлено на порушення територіальної цілісності та недоторканості України, під час яких категорично висловлювався про ствердні результати ще незавершеного голосування як єдиний можливий наслідок свідомого вибору населення, таким чином створюючи загальну картину позитивного ставлення мешканців Херсонської області до окупаційної влади рф та створених незаконних військово – цивільних адміністрацій на тимчасово окупованій території.

Таким чином, 27 вересня 2022 року на окупованих російською федерацією території Херсонської області представниками влади та ЗС рф, діючими з метою виконання завдань з реалізації спільного злочинного плану щодо порушення територіальної цілісності України шляхом окупації та подальшої анексії вказаних територій, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, у тому числі, за активної участі Турова А.В. як представника влади рф, усвідомлюючого явну злочинність власних дій та передбачаючого можливість у результаті їх вчинення настання тяжких наслідків у вигляді порушення державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України, діючи за попередньою змовою групою осіб, всупереч вимог Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 року, Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права 1966 року, Декларації про принципи міжнародного права 1970 року організовано та проведено незаконний референдум щодо виходу Херсонської області із складу України, за сфальсифікованими результатами якого за

входження Херсонської області до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації проголосувала переважна більшість.

Демонстративна фальсифікація результатів «волевиявлення» на території Херсонської області в умовах її окупації використана представниками влади рф у межах наступного етапу стратегічного злочинного плану по захопленню території України як формальна підстава для приєднання і визнання її території у складі російської федерації в якості повноправного суб'єкта. Як наслідок, з метою набуття суверенних прав над окупованою частиною території, а також законодавчого обґрунтування її подальшої анексії та приєднання до країни-агресора на підставі викривлених результатів незаконно проведеного референдуму, представники влади рф, відкрито сприяючи виправданню і продовженню збройної агресії, забезпечили прийняття відповідних нормативно-правових актів, спрямованих на надання ознак законності результатам агресії для її подальшого продовження, приховання вчинюваних порушень міжнародного права, створення удаваних приводів для ведення війни, а також підтримку таких дій з боку населення.

Згідно ч. 1 ст. 11 Конституції рф державну владу в рф здійснюють Президент, Федеральні Збори (Рада Федерації і Державна Дума), Уряд та суди. Статтею 4 Конституції рф визначено, що Конституція рф та федеральні закони мають верховенство по всій території рф. Відповідно до ч. 1 ст. 95 Конституції рф Федеральні Збори складається з 2 палат – Ради Федерації та Державної Думи. Відповідно до положень ч. 1 ст. 105 Конституції рф федеральні закони приймаються Державною Думою.

Згідно ст. 108 Конституції рф федеральні конституційні закони приймаються з питань, передбачених Конституцією російської федерації, згідно з ч. 2 ст. 108 Конституції рф, федеральні закони приймаються не менше двома третинами голосів від загальної кількості депутатів Державної Думи.

Відповідно до ч. 2 ст. 65 Конституції російської федерації прийняття в рф і утворення у її складі нового суб'єкта здійснюється у порядку, визначеному федеральним конституційним законом. Зміни у ч. 1 ст. 65 Конституції російської федерації, яка визначає суб'єктний склад російської федерації, вносяться на підставі федерального конституційного закону про прийняття до рф нового суб'єкта.

У відповідності до ст. 9 Федерального конституційного закону рф «Про порядок прийняття до російської федерації та утворення у її складі нового суб'єкта російської федерації» федеральний закон про ратифікацію міжнародного договору приймається палатами Федеральних Зборів рф у порядку, передбаченому статтями 105, 106 та 107 Конституції рф. Федеральний конституційний закон про прийняття до рф нового суб'єкта приймається палатами Федеральних Зборів рф у порядку, передбаченому ст. 108 Конституції рф.

Повноваження депутата Державної Думи Федеральних Зборів рф визначені у ст.ст. 103-105 Конституції рф, серед яких зокрема, прийняття федеральних законів, здійснення парламентського контролю, право законодавчої ініціативи, призначення та звільнення з посад вищих посадових осіб держави, тощо.

Враховуючи викладене, депутат Державної Думи Федеральних Зборів рф входить до складу державного органу та наділений правом у межах своєї компетенції приймати рішення, обов'язкові для виконання юридичними і фізичними особами, тобто є представником влади рф в розумінні ст. 18 КК України.

Так, Туров А.В., будучи депутатом Державної Думи Федеральних Зборів рф від Фракції Всеросійської політичної партії «Єдинная Россия» 8-го скликання, обіймав посаду заступника голови Комітету Державної Думи по справам Співдружності Незалежних Держав, євразійської інтеграції та зв'язкам з співвітчизниками, був представником регіональної групи №21 (Брянська, Калуська, Смоленська та Тульська область рф), виступаючи представником влади рф, уповноваженим приймати участь у засіданнях палати і голосувати за прийняття поставлених на голосування актів та інших питань, серед яких питання ратифікації міжнародних договорів російської федерації, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими депутатами та представниками влади і ЗС російської федерації, з метою виконання завдань з реалізації спільного злочинного плану, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків у вигляді порушення державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю російської федерації над політичними та економічними процесами в Україні, усвідомлюючи те, що він та інші співучасники діють всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, порушують принципи Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року та вимоги частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), ст.ст. 1-3, 68 Конституції України, 03 жовтня 2022 року о 14 год 35 хв, знаходячись за адресою: російська федерація, м. Москва, вул. Охотний ряд, буд. 1, безпосередньо діючи з цією метою, прийняв участь у засіданні Державної Думи Федеральних зборів рф, де особисто проголосував за прийняття федерального закону «О ратификации Договора между Российской Федерацией и Херсонской областью, о принятии в Российскую Федерацию Херсонской области и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта», а також 03 жовтня 2022 року о 16 год 00 хв, перебуваючи за тією ж адресою, прийняв участь у засіданні

Державної думи Федеральних Зборів рф, де особисто проголосував за федеральний конституційний закон «О принятии в Российскую Федерацию Херсонской области и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта - Херсонской области».

У такий спосіб Туров А.В., будучи представником влади, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, діючи за попередньою змовою групою осіб, вчинив умисні дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до інших тяжких наслідків у вигляді порушення державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України.

Зазначені рішення Державної думи Федеральних Зборів рф як частина злочинного плану в подальшому використовувались як привід для ескалації воєнного конфлікту і спроба виправдання агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою.

На підставі викладеного Туров Артем Вікторович обґрунтовано підозрюється у тому, що будучи особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, вчинив умисні дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до інших тяжких наслідків, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 3 ст. 110 КК України.

**Слідчий 1 відділу 3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
молодший лейтенант юстиції**

Лілія ЗОЗУЛЯ

ПОГОДЖЕНО

**Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні -
прокурор першого відділу управління
процесуального керівництва
та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора
«24» квітня 2023 року**

Святослав ГЛЯНЬ

Крім того, у зв'язку з повідомленням про підозру відповідно до ст.ст.42, 277 КПК України підозрюваному роз'яснені його процесуальні права:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову

діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 20 ____ року.

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий 1 відділу

3 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління

Служби безпеки України

молодший лейтенант юстиції

Лілія ЗОЗУЛЯ

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Турова Артема Вікторовича, 01.03.1984 р.н.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому ст. 291 Кримінального процесуального кодексу України (далі КПК України).

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника під час допиту та інших процесуальних дій; на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі, у зв'язку із відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним засобом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому КПК України порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений **зобов'язаний**:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

Якщо підозрюваний, обвинувачений, який був в установленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

Стаття 323. Наслідки неприбуття обвинуваченого

Якщо обвинувачений, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, не прибув за викликом у судове засідання, суд відкладає судовий розгляд, призначає дату нового судового засідання і вживає заходів щодо забезпечення його прибуття до суду. Суд також має право постановити ухвалу про привід обвинуваченого та/або ухвалу про накладення на нього грошового стягнення.

На всіх стадіях кримінального провадження потерпілий має право **примиритися з підозрюваним, обвинуваченим і укласти угоду про примирення**. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного, обвинуваченого отримав.

Пам'ятку отримав:

« » 20 року

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали підозрюваного)

Захисник:

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

Пам'ятку вручив:
Слідчий 1 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
молодший лейтенант юстиції

Лілія ЗОЗУЛЯ